

θάλαμος

θάλαμος, ο, ουσ. [<αρχ. θάλαμος], ο θάλαμος· (στη γλώσσα του στρατού) χώρος σε κτίσμα όπου διαμένουν οι στρατιώτες και αυτοί οι ίδιοι οι στρατιώτες: «πήγε στο θάλαμο για να πάρει τα ξυριστικά απ' το σάκο του || ο αξιωματικός τιμώρησε όλο το θάλαμο με μια στέρηση εξόδου»·

- *θάλαμος αερίων*, δωμάτιο ή άλλος κλειστός χώρος όπου επικρατεί αποπνικτική ατμόσφαιρα: «μόλις έφυγαν οι φίλοι του, άνοιξε τα παράθυρα, γιατί μετά από τόσο κάπνισμα το δωμάτιό του είχε μεταβληθεί σε θάλαμο αερίων». Αναφορά στους ναζιστικούς θαλάμους αερίων.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας